

OPIS PATENTOWY

Nr 9914.

Kl. ~~45~~ 34.

45a 39/08

Johannes August Hansen
(Nebbelunde, Danja).

Obsypnik tarczowy.

Zgłoszono 22 grudnia 1927 r.

Udzielono 24 stycznia 1929 r.

Przedmiot wynalazku stanowi obsypnik tarczowy, wyróżniający się tem, że czopy obrotowe tarcz złączone są z szynami lub tym podobnemi drążkami, osadzonemi walemi w płaszczyźnie pionowej względem kabłąka, przymocowanego do ramy obsypnika i umożliwiającego boczne przestawianie zespołu tarcz, przyczem czopy obrotowe tarcz posiadają piasty, dające się obracać i ustalać w płaszczyźnie poziomej w ten sposób, iż tarcze te mogą być ustawiane ukośnie względem kierunku ruchu obsypnika.

Przykład wykonania wynalazku przedstawiony jest na rysunku, przyczem na fig. 1 uwidoczniiony jest zespół tarcz w widoku

bocznym, częściowo zaś w przekroju wzdłuż linii *a—a* fig. 2; fig. 2 — tenże w rzucie poziomym, fig. 3 — z tyłu, częściowo w przekroju wzdłuż linii *b—b* fig. 1.

Cyfrą 1 oznaczono uszko podwójne, zamocowywane na ramie 3 obsypnika za pomocą śruby nastawczej 2, do którego to uszka wstawia się koniec kabłąka 4. Drugi koniec kabłąka połączony jest czopem obrotowym 5 z dwiema równoległemi szynami 6 i 7 w ten sposób, że szyny te mogą się wahać dookoła czopa 5 w płaszczyźnie pionowej. Między szynami 6 i 7 znajduje się głowica 9, osadzona na trzpieniu 8 i wyposażona u dołu w czop 10 oraz wieniec zębaty 11 z zębami, naciętymi promienio-

wo. Zęby wieńca 11 zazębiają się z odpowiednimi zębami, wykonanymi na górnej części piasty 13 jednej z tarcz 12, dolna zaś część piasty 13 zaopatrzona jest również w promieniowe uzębienie 14, zazębiające się odpowiednimi zębami górnej części piasty 15 drugiej tarczy. Końce piast 13 i 15 tworzących czopy obrotowe tarcz 12 uchwycone są naśrubkiem 16, nakręcanym na nagwintowany koniec czopa 10. Zaleca się nadanie zębom 14 podziałki dwukrotnie większej od podziałki zębów 11. Głowica 9 może być zaopatrzona w ramię 17, celem przymocowania łańcuszka 18.

Po ustawieniu szyn 6, 7 wraz z zespołem tarcz zapomocą uszka 1 w odpowiednie położenie, zespół tarcz podnosi się w razie natrafienia na kamienie lub tym podobne przeszkody do góry, wskutek ruchliwości szyn 6, 7.

Jeżeli tarcze mają być ustawione ukośnie, jak to przedstawiono linjami kreskowano-kropkowanymi na fig. 2, wówczas obraca się piasty 13 i 15 po zwolnieniu naśrubka 16 na czopie 10 w kierunku odwrotnym tak, aby tarcze 12 zajęły symetryczne położenie, poczem piasty sprzęga się naśrubkiem z powrotem z głowicą 9.

Uzębienia 11 i 14 mogą być zastąpione np. czopami i otworami, co nie zmienia wcale zasadniczej myśli wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Obsypnik tarczowy, znamieny tem, że czopy obrotowe tarcz (12) połączone są zapomocą głowicy (9) z szynami (6, 7) lub tym podobnymi drążkami, osadzonemi walecznie w płaszczyźnie pionowej w stosunku do kabłąka (4), połączonego z ramą (3) obsypnika, który to kabłąk umożliwia boczne przestawianie zespołu tarcz, przyczem czopy obrotowe tarcz posiadają piasty (13 i 15), dające się obracać i ustalać w płaszczyźnie poziomej w ten sposób, iż tarcze (12) ustawia się pod dowolnym kątem w stosunku do ruchu obsypnika.

2. Obsypnik według zastrz. 1, znamieny tem, że głowica (9), umieszczona między szynami (6, 7), posiada czop (10), na którym osadzone są końce obu piast (13, 15), przyczem spód głowicy oraz współdziałające powierzchnie posiadają uzębienia, umożliwiające ustalanie czopów obrotowych tarcz (12).

3. Obsypnik według zastrz. 2, znamieny tem, że podziałka uzębienia (14) jest dwukrotnie większa od podziałki uzębienia (11).

Johannes August Hansen.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

